

FANFARE
VOOR **DEER**
DEUGD
MEERSEL-DREEF
GALDER & STRIJBEK

ondervoorzitter
Jaak Snijders

60 jaar muzikant, 50 jaar bestuur,
aan stoppen denkt hij nog niet

Win een HEOS 3 Wireless speaker!

Een fanfarebaby! Lovestory Marco & Jenske

De bijzondere hobby van...

Beste inwoners van Galder, Strijbeek en Meersel-Dreef,

Zoals jullie weten, de tijd vliegt. Het eerste jaar als voorzitter van de fanfare 'Voor Eer en Deugd' zit er bijna op en zie hier mijn eerste voorwoord. Het was voor mij een enerverend jaar waarin ik als voorzitter alle aspecten die er kunnen zijn ook daadwerkelijk voorbij heb zien komen.

Tot vorig jaar heb ik de club altijd geholpen vanaf de zijlijn en ondersteunt waar nodig. Alleen nu voel je jezelf eindverantwoordelijke en dat geeft moet ik zeggen een andere lading. Maar... wel leuk om te doen, zeker met de gedachte dat je er niet alleen voor staat. Daarom wil ik zeker alle leden, het bestuur en niet te vergeten Marlène heel erg bedanken.

Tevens wil ik langs deze weg Bert Damen bedanken voor zijn voorzitterschap de afgelopen 10 jaar. Waarbij gezegd mag worden dat het overnemen van een goedlopende vereniging het al een stuk makkelijker maakt, mijn streven is dan ook dat dit zo blijft.

Dit jaar hadden we onze vaste agenda en natuurlijk onze serenades. Er waren 5 jubilarissen die we met ons Teerfeest gehuldigd hebben, waaronder eentje die al 60 jaar lid en 50 jaar bestuurslid is. Hier kunt u verderop in de nieuwsbrief meer over lezen. Dat geldt ook voor onze dauwtrap die dit jaar naar Rijsbergen ging met een heuse reporter (ons ex-lid Fabian de Bont) die de fanfare in de Volkskrant op de kaart heeft gezet.

Wanneer u dit leest zit ons jaarconcert er ook weer op. Het thema dit jaar was country & western waarvan ik weet dat dit bij voorbaat geslaagd zal zijn. Het thema van volgend jaar moeten we nog bekijken maar in de gemeente Hoogstraten staat 2017 in het teken van 'grenzeloos'. Ik denk dat we daar wel iets mee kunnen, daar onze fanfare al 112 jaar grenzeloos bezig is.

U ziet we zitten niet stil en dat zal volgend jaar ook zeker niet het geval zijn. Ik zou zeggen veel plezier met het lezen van onze nieuwsbrief waar verbondenheid centraal staat. De fanfare 'Voor Eer en Deugd' is al 112 jaar verbonden met Meersel-Dreef, Galder en Strijbeek. Wij hopen dat u zich ook verbonden voelt met onze club en ons wilt steunen d.m.v. een steunkaart of door vriend te worden. Wij komen daarom in december/januari weer bij u langs.

Verder wil ik iedereen alle goeds toewensen voor 2017 in goede gezondheid en we zullen elkaar zeker nog eens treffen op één van onze activiteiten.

Of kijk eens op onze website: www.vooreerendeugd.be

Met muzikale groet,

Frank Roelands

Voorzitter Fanfare 'Voor Eer en Deugd'

Zaterdag	07 januari	Kerstboomverbranding
Zaterdag	28 januari	Bingo!
Zondag	29 januari	Voorspeelochtend jeugd
Zondag	26 februari	Carnaval
Donderdag	27 april	Koningsdag
Zaterdag	28 april	Kaarskensprocessie
Zondag	25 juni	Voorspeelochtend jeugd
Zaterdag	08 juli	Kermisinzet
Zondag	17 september	Reik Mij De Hand
Zondag	15 oktober	Ceciliamis
Maandag	26 december	Kerstconcert in de kerk

Daarnaast is het iedere zondag van 4 juni t/m 27 augustus rommelmarkt op Meersel-Dreef georganiseerd door fanfare Voor Eer en Deugd.

In Memoriam René Oprins

In het begin van 2016 kregen we het droevige bericht dat onze Ere-dirigent van de drumband, René Oprins is overleden. René kwam in 1972 onze juist opgerichte drumband leiden. Zesentwintig jaar lang probeerde hij op bewonderenswaardige wijze onze jonge jeugd de kunst van het trommelen bij te brengen. Zijn enthousiasme werkte aanstekelijk. Zo leidde hij tientallen jongens en vooral meisje op. Hij was niet zomaar een dirigent, hij was tegelijk een beetje hun vader, hun voorbeeld en hun grote vriend. Het was niet altijd makkelijk. Er was een tijd met komen en gaan, eigen aan een jeugddrumband, maar René hield vol. Elk jong kind dat zich aanbood voor de drumband werd steeds weer met open armen ontvangen. Bij vele optredens kreeg hij een oorverdovend applaus, een waardering voor zijn kunnen, maar misschien nog meer voor zijn inzet. De fanfare kon altijd op hem rekenen, slechts één telefoontje en René stond op onze stoep en alhoewel hij van ver moest komen was hij altijd bij de eersten. Hij was een graag gezien lid van onze club. Bij onze vele gelegenheden was René altijd in voor plezier, een lange buurt, een lekker glaasje en veel gelach. In 1998 verhuisde René voor enkele jaren naar Amerika. Onze drumband liep toen op zijn laatste benen en de overblijvende leden werden in de fanfare geïntegreerd. Hij zou daar permanent gaan wonen met zijn vrouw Julia die Amerikaanse roots had. Jammer genoeg duurde dat sprookje niet lang, na enkele jaren stierf zijn vrouw onverwacht en kwam René terug naar België. Hij vestigde zich in een appartement in Antwerpen en probeerde er nog het beste van te maken. We zagen hem nog verschillende keren op ons teerfeest. Hij bleef enthousiast, maar de oude dag kwam met gebreken. Gelukkig leerde hij nog iemand kennen, zodat ze samen oud konden worden. René, bedankt voor alles!

In 1988 startte de fanfare met een wekelijkse rommelmarkt tijdens de zomerperiode. Met als doel wat inkomsten te verwerven voor de aankoop van instrumenten en voor de opleidingen van de nieuwe leden. Hoe dat allemaal in zijn werk ging, kun je lezen in het hoofdinterview met Jaak Snijders. Het leek ons leuk om ook eens enkele marktkramers aan het woord te laten ...

Marinus Kriezels, Jopie, Rinie en Jenny

Rinus en zijn vrouw Corry Van Boxel komen uit Etten-Leur en stonden twintig jaar geleden voor het eerst op de rommelmarkt in Meersel-Dreef. Rinus heeft altijd gesleuteld aan wagens en fietsen. Die fietsen koopt hij op bij kringloopwinkels of bij verkopen door de politie. Thuis heeft hij dan een werkplaats waar hij de fietsen opknapt en herstelt. Dat is leven lang al zijn grote hobby. De mensen uit zijn buurt weten dat ook en komen bij hem langs voor reparaties en zo blijft hij bezig. Zijn vrouw Corry verzamelde andere spullen en zo trokken ze zo goed als wekelijks naar de Dreefse rommelmarkt. Twaalf jaar geleden overleed zijn vrouw, dat was een grote

tegenslag. Nu stond hij er alleen voor. Hij ging echter niet bij de pakken neerzitten en bleef bezig met zijn fietshandel. Zo bleef hij onder de mensen komen. Omdat hij al wat ouder werd, Rinus werd op 1 mei 87, ging er vanaf toen iemand van zijn kinderen mee naar de markt. Dochter Jopie, zoon Rinie en schoondochter Jenny wisselen elkaar af. Ze staan al lang op hun vertrouwde plekje bij Piet en Mit Vlaminckx. Toen Piet nog leefde bracht Rinus regelmatig klokken mee voor Piet zijn collectie en stalde hij vaak fietsen bij Piet in de garage. Daar zijn ze Piet en Mit nog altijd dankbaar voor.

Joran en David Horemans

Joran en David zijn de jongste marktkramers, ze staan al enkele jaren op de oprit van hun ouderlijk huis op de Dreef. Ze krijgen spullen van vrienden of wat voorhanden is, zoals de appels uit hun tuin. Zo kunnen ze wat zakgeld bijverdienen en ze doen het graag. Ze vonden ook de avondmarkt wel leuk.

Kees (79) en Annie (77) van Rijthoven

Kees en Annie komen uit Gilze-Rijen, ze staan al 18 jaar op hun vaste plaats op de Dreef. Eerst stonden ze op een binnenmarkt in Gilze maar dat vonden ze maar niets. Kees heeft een grote moestuin van 400 m² en wat ze teveel hebben, verkopen ze op de markt. Andere spullen krijgen ze van vrienden en kennissen. Ze doen het voor de gezelligheid, de sociale contacten, ze houden wel van een praatje met kopers en verkopers.

Karin Remeijns (52)

Karin woont in Baarle-Hertog en stond op de markt in Turnhout. Via via hoorde ze over de rommelmarkt in Meersel-Dreef. Ze had toen een grote partij schoenen te koop en bood deze aan op de Dreefse markt. Dat ging goed en zo bleef ze komen, nu al zo'n vier jaar. Ze komt niet wekelijks, maar af en toe. Ze krijgt de spullen van vrienden en kennissen en af en toe koopt ze wat om verder te verkopen. Haar handel bestaat vooral uit kleren, schoenen en serviesgoed. Ze komt graag op de Dreefse markt omdat het daar gezellig is en ze makkelijk kan uit- en inladen en parkeren. Ze doet het ook voor het sociaal contact, om mensen te leren kennen. Af en toe gaat ze naar een andere markt.

Anneke Modderman (68)

Anneke woont in 't Ginneken in Breda. Ze kwam 25-jaar geleden met haar man Ben en de kinderen naar Meersel-Dreef. Daar zag ze de rommelmarkt, slechts enkele kraampjes voor het weiland met koeien en dat leek haar wel leuk om ook eens te proberen. Ze haalde haar zolder leeg en kwam met haar man Ben naar de rommelmarkt. Van het één kwam het ander. Omdat ze zelf wel een handelsvrouw is, ging ze wat spulletjes inkopen en verkopen. Op dat moment werkte ze in een horecabedrijf, kwam 's ochtendvroeg even thuis en ging dan gelijk door naar de rommelmarkt op Dreef. De vrienden en burens wisten al snel van hun handeltje en regelmatig stonden er dozen met spullen voor hun deur. Anneke verkoopt van alles, maar ze speelt wel in op wat de klanten willen. Voor de seizoenarbeiders verkoopt ze hoedjes en zonnebrillen, die ze kunnen gebruiken als ze op het land moeten werken. Horloges, tweedehands kleding, babykleding en sieraden heeft ze ook in de verkoop. Zo heeft ze heel wat meegemaakt in die jaren. Toen nog met een parasol en doeken, nu met tafels en een tentje. Toen woonde Henk Van Berlo nog in het huis van Rinke Horemans en mocht ze daar in de week haar zware parasol in zijn Pipo-wagen stallen. Dankzij haar tentje maakt het weer niet uit, of het regent of mooi weer is, ze is er. Anneke vindt het een leuke plek om te staan, ze leerde veel mensen kennen. Waar- onder ook een aantal vaste klanten, die komen om een batterij voor hun horloge of voor een praatje. Ze hebben ook 10 jaar een vrouw meegebracht, Ida heette ze, die allerlei oude poppen verkocht. Zelf had ze geen vervoer en zodoende kon ze ook op de markt staan. Ze hoopt dit nog lang te kunnen doen als de gezondheid het toelaat.

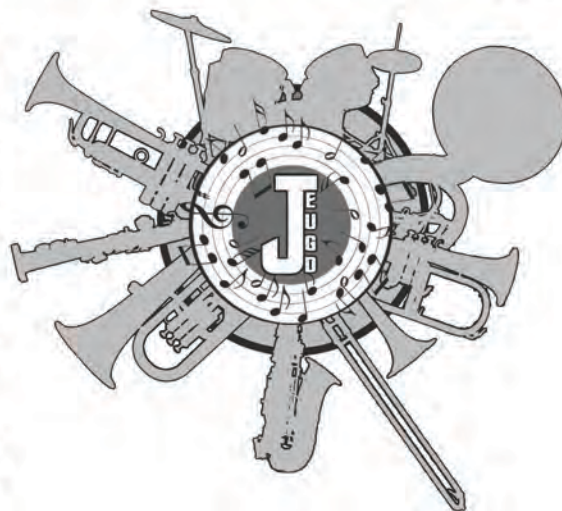
Tot slot, vindt ze dat je respect moet hebben voor elkaar en de mensen uit de buurt. Je aan de regels houden, zodat je ook de buurt geen extra overlast bezorgt.

Dit jaar hebben we met het jeugdbestuur, de jeugdleden en leerlingen weer leuke activiteiten ondernomen! Wij vinden het belangrijk dat je bij de fanfare meer kan doen dan alleen muziek maken.

We hebben weer twee voorspeelochtenden gehad. In januari in de refter van 't Dreefke. Omdat we nu ook een opleidingsorkest hebben, was de tweede voorspeelochtend in Galder. De leerlingen hebben laten horen en zien dat zij de afgelopen periode weer veel geleerd hebben.

In maart hebben we de lagere school van Meersel-Dreef muzikaal begeleid bij de musical. Dit was een musical waar alle groepen van de school aan mee deden. Ook hebben we een wervingsproject gedaan op de basisschool in Galder. De huidige jeugdleden hebben een goede bijdrage geleverd aan het project, door in het toneelorkest mee te doen. Door dit project zijn er weer nieuwe en enthousiaste leerlingen bijgekomen!

Onze jaarlijkse zomeractiviteit was een uitje naar speelland de Beekse Bergen. Lekker weer, gezelligheid, veel gelachen en gespeeld. In juli was er nog de kermisinzet, waarbij de jeugdleden en leerlingen op slagwerkinstrumenten mee liepen. Tussendoor werd er door het jeugdbestuur gezorgd voor leuke spelletjes. In november stond het jaarlijkse teerfeest op het programma. We hebben een sportieve ochtend in de gymzaal van Galder gehad.

Uiteraard willen wij graag nieuwe muzikanten bij onze fanfare. Wij zijn op zoek naar enthousiaste kinderen die van muziek houden en zin hebben om bij de fanfare te komen! Vanaf 6 jaar mag je muziekles volgen, kinderen uit hogere klassen mogen meteen een instrument kiezen dat ze willen spelen. Zij krijgen meteen theorie- en muziekles op hun instrument. We hebben een opleidingsorkest, waardoor je ook meteen leert en ervaart hoe het is om in een groep samen te spelen. Het jeugdorkest trad ook op, bijvoorbeeld op ons jaarconcert.

Meer weten: fanfarevooreerenjeugd@hotmail.com of zoek ons op facebook.

Jaak Sniijders werd dit jaar in de bloemen gezet voor 50-jaar bestuurslid van onze fanfare 'Voor Eer en Deugd'. Dat is een unicum in de geschiedenis van onze vereniging. Hij heeft al een rijke loopbaan achter de rug en momenteel is hij ondervoorzitter van onze fanfare. Verder is hij vooral bezig met de rommelmarkt van Meersel-Dreef. Tijd om hem eens te interviewen...

Door Toon Verleye

De roots

Op de hoek van de Nieuw Dreef en het Heieinde stond zijn ouderlijk huis, daar is hij geboren op 30 november 1943. Zijn vader Bart en zijn moeder Trees Van den Bogerd waren daar een paar jaar eerder komen wonen. Toen zijn grootmoeder stierf, die op Dreef woonde op het Geiteneinde, verhuisden ze naar daar. Jaak ging zoals alle kinderen van Meersel-Dreef naar de kleuterschool op de

hoek van de Dreef en de Nieuw-Dreef. Vervolgens naar de jongensschool, de eerste twee studie jaren in zaal het patronaat bij de paters en daarna naar de oude, inmiddels afgebroken jongensschool, naast het huis van de toenmalige hoofdonderwijzer Jaak Verboven. In 1951 was de nieuwe jongensschool klaar op de hoek van de Dreef en de Kapelweg en trokken alle jongens naar daar, naar de ruime gebouwen met drie graadklassen. Na de lagere school ging het richting vakschool in Hoogstraten waar hij afstudeerde als metser op 24 juni 1961. Hij kon direct aan de slag bij bouwbedrijf Geert Brosens in de Kerkstraat in Meerle waar hij zou blijven werken tot aan zijn pensioen. In november van dat jaar werd hij opgeroepen voor zijn legerdienst. Met een klasgenoot had hij gewed dat hij bij de para-commando's zou gaan. Een zware opleiding waarvoor enkel de besten werden geselecteerd. Ze startten met 700 jonge mannen de opleiding en er slaagden er maar 160, waaronder Jaak. In 1962 kreeg hij zijn brevet Para Commando en zijn brevet als parachutist. Na het beëindigen van zijn opleiding werd hij naar Burundi en Rwanda gestuurd, toen twee Belgische kolonies, voor een humanitaire missie van zes maanden in Bujumbura. Congo was al onafhankelijk en de onrust sloeg ook toe in Rwanda en Burundi. De para's moesten mee de bevolking beschermen en landgenoten repatriëren. Daar zit je dan als jonge knaap, ver van huis en niet zonder gevaar. Ondertussen waren de ouders van zijn vrouw Annie: Frans Verheijen en Jeanne Van Boxel met hun drie kinderen Gerda, Annie en Harry, verhuisd van Beringen naar Meersel-Dreef. Daar hadden ze café het Jachthuis overgenomen. Jaak en Annie leerden elkaar kennen en gaven elkaar het ja-woord voor de wet in 1966. Ze kochten de grond waar zijn ouders hadden willen bouwen. Samen met nog enkele anderen zoals Fons Teuns, bouwden ze hun huis, waar ze nu nog wonen. Een jaar later konden ze in het nieuwe huis betrekken en huwden ze voor de kerk. Jaak had verschillende hobby's, karabijschieten met Annie bij Christ en Ad Schrickx in café stad Lourdes, handboogschieten bij Piet Van Opstal samen met Suske Aerts en Charel Van den Broek.

De fanfare

Al van in de lagere school hoorden de jongens over de fanfare, schoolhoofd meester Jaak Verboven was voorzitter van de fanfare en die sprak vol vuur over de vereniging. In 1956 werd hij lid, samen met o.a. Jos en Toon Bastiaansen, Jef De Roover, Jos en Gust Kox. Het was de tijd van dirigent Cees Feskens en Jaak Paantjes. Jaak begon op bugel. Verder speelde hij mee toneel en was nog enkele jaren souffleur. Er stond toen nog een toneelpodium in de grote zaal van de paters. In 1966 volgde hij Rie Verleije op als secretaris-penningmeester. Van bugel was hij ondertussen overgestapt naar Althoorn, daarna naar Es-hoorn om via Bariton bij het slagwerk ingelijfd te worden. De Es-hoorn was wel zijn instrument en daarmee heeft hij veel tornooien (wedstrijden) gespeeld, die werden toen regelmatig ingericht door de koepelvereniging Fedekam nu Vlamo. Hij herinnert zich nog het stuk Roodkapje waar hij samen met Stan Van Dun een solo moest spelen. De zenuwen gierden de muzikanten door het lijf en toen het aan hen was kon Stan geen noot blazen. Het waren drukke tijden, maar vooral de oudere generaties waren verknocht aan hun vereniging. Het toneel verdween, de processies hielden op te bestaan en zo moest er gezocht worden naar andere invulling. Bij de jongeren nam de animo af, de televisie, andere hobby's kwamen in de plaats, er was meer te beleven dan de fanfare. Het ging langzaam bergaf met de

fanfare maar een nieuw initiatief kende veel succes. In 1973 ging de drumband van start onder de bezielende leiding van Renée Oprins. Vol enthousiasme kreeg hij een mooie groep bij elkaar die het verlies aan fanfareleden mee opving, ze gingen zo niet voor schandaal over straat. Hoe mooi de drumband ook was, het bracht veel organisatorische en financiële zorgen voor het bestuur. De kledij, de trommels, de dirigent het moest allemaal betaald worden. Het waren moeilijke jaren voor het bestuur. Met Jos Verboven, die zijn vader opvolgde in 1967, Frans Jacobs, Jaan Van Dongen en Christ Van Dun als kern. Later aangevuld met jongere leden. Vaste vergaderpunten waren de dagelijkse werking, muziekstukken, wedstrijden, ledenwerving en de Ereledenrondgang. Het duurde tot in de late jaren tachtig voor de fanfare weer opbloeide met een nieuwe generatie leden en verjonging van het bestuur.

Engagementen

Ondertussen had Jaak het ook op andere fronten druk. Het gezinnetje breidde zich uit met twee kinderen Luc in 1968 en Bert in 1970. Via zijn vader kwam Jaak ook in contact met de vakbond het ACW (Algemeen Christelijk Werknemersverbond) en via dorpsgenoot Jules Mertens, burgemeester van Meer en volksvertegenwoordiger, rolde hij in de politiek. Hij kwam in 1970 op voor de CVP in Meerle, hij werd niet direct verkozen maar in 1972 volgde hij Henri Desmedt op in de gemeenteraad. Als gemeenteraadslid trok hij mee aan de kar en was hij 'fel gestreden' voor Meersel-Dreef. Hij schreef brieven naar de ministers voor de restauratie van de Sint-Lucia kapel op Meersel, zetelde in verschillende adviesraden, waaronder het directiecomité van het IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) en realiseerde mee verschillende verkavelingen waaronder de Sint-Annastraat. In 1977, werd hij gemeenteraadslid van de fusiegemeente Hoogstraten en richtte hij mee de dorpsraad op van Meersel-Dreef. Waar hij ook vele jaren lid van zou zijn. Buiten de vele vergaderingen werd er ook verwacht dat je aanwezig was op al de belangrijke en minder belangrijke evenementen in de fusiegemeente. Het was de tijd dat je Jaak in zijn 'vrije tijd', bijna altijd netjes in kostuum zag, compleet met stropdas.

Via Fons Van Huffelen begon hij in 1972 een plaatselijk bank- en verzekeringskantoor (DVV-BAC). Dat was niet ongebruikelijk toen, o.a. Jos Verboven en Jef Van Boxel deden dat ook. De zaken liepen goed en daarom bouwde hij zijn garage om tot bankkantoor. Later zouden al deze kleine kantoren verdwijnen en fuseren naar grotere kantoren. Hij gaf zijn kantoor over in 1988.

Maar ook aan de politiek kwam een einde in 1988, het was de tijd van nieuwe partijen. De politieke kaarten werden anders geschud en Jaak zijn partij viel uit de boot. Toen kwam zoon Bert met het plan om een horecazaak te beginnen in Meersel-Dreef. Na een jaar klussen werd 't Genoegen opgestart op de Dreef, in de zaak waar Verelst een bakkerij was begonnen. Bert was de kok en Jaak en Annie hielpen met de bediening in de zaak. Tien jaar hebben ze dat volgehouden en werd het tijd om het wat rustiger aan te doen.

Rommelm Markt

Toen eind jaren 80 de fanfare een serieuze groeischeut kreeg, was er nood aan geld om de nieuwe leden van instrumenten te voorzien en de dirigent en lesgevers te betalen. Toen werd het idee geopperd om een wekelijkse rommelmarkt te beginnen op Dreef. Antiquair Nick Van den Perre en zijn vrouw Dorien zouden ons mee op het juiste spoor zetten. Er werd een rommelmarktcomité opgericht en op zondag 1 mei 1988 werd er gestart. Eerst werd er gedacht aan een markt van de grens tot de paters maar niet iedereen op Dreef was enthousiast zo werden de ambities bijgesteld tot het Geiteneinde en de Oude-Markweg. Maar de realiteit was anders maar een zestal marktkramers kwam opdagen. Die stonden netjes op een rij voor de wei van Rommens waar Jan van Riel zijn koeien graasden, nu het appartement Markstaete. Stan Verschuere, bakker Verelst, Anneke, Rob Van Aperen en Mil van Antwerpen waren van de eerste lichter, samen met nog enkele leden van de fanfare waaronder Frans

Jacobs. Al snel werden we geconfronteerd met de nadelen, de Dreef was nog niet verhard, zodoende spetterde alles onder met een modderlaagje bij elke regenbui. En regenen deed het. Na zo een zondvloed mocht Frans zijn spullen drogen in de werkwinkel van Trees Snijders, de moeder van Jaak. En de spullen zijn er niet meer buiten geraakt tot het huis werd verkocht na moeder Trees haar overlijden in 2000. Frans zorgde met behulp van vrijwillige fanfareleden voor het uitbaten van de rommelwinkel, Trees hield toezicht en zorgde elke zondag voor verse koffie. En ja de winkel begon te draaien. Buiten zorgde Jaak voor het reilen en zeilen van de marktkramers en dikte de verdiensten van Frans nog wat aan met de standgelden. Op goede zondagen kwamen er een 10-tal standhouders. Toen de Dreef werd heraangelegd in 1992, begon de markt pas echt te groeien. Dankzij de brede verharde voetpaden en parkeerstroken. Jaak kreeg zijn handen vol als marktmeester. Zijn telefoon stond en staat nu nog vaak roodgloeiend van geïnteresseerde marktkramers. Het valt beslist niet mee om er altijd wijs uit te geraken, sommige marktkramers willen komen, andere melden zich ziek, bewoners willen ook graag eens voor hun deur staan en dan staan er elke week liefhebbers zonder zich vooraf aan te melden. Het is tijdens het seizoen voor Jaak altijd een grote puzzel om te bekijken wie waar mag en kan staan. Gelukkig kan hij daarbij rekenen op een ploeg vrijwilligers van het rommelmarktcomité en de parkings van Rita Van Gestel en Toon van Boxel. In de beginjaren werd er ingeschreven in 't Genoegen en later werd dit café Jansen en Jansen. Zo is Jaak al meer dan 25 jaar elke zondag in de zomer present voor de markt. En vergeten we niet het plaatsen van het parkeerverbod op zaterdag en de papieren rompslomp. Dankzij de rommelmarkt heeft de fanfare zijn groeischeut kunnen maken en spelen de leden op deftige instrumenten en onder deskundige leiding. Denken we dan ook nog aan de drie jaarmarkten die er werden georganiseerd, dan mogen we zeker stellen dat Jaak zijn fanfarehemel al dubbel en dik heeft verdiend.

De toekomst

Dit jaar vierde hij zijn gouden huwelijksjubileum verder is hij 60-jaar spelend lid en viert hij zijn gouden jubileum als bestuurslid bij de fanfare 'Voor Eer en Deugd'. Tijd om het wat rustiger te gaan doen, het bestuur is in goede handen bij de jongeren en ook als slagwerker is er vervanging in aantocht. Maar natuurlijk zal hij zijn club blijven volgen en zijn steentje bijdragen als marktmeester van de rommelmarkt, misschien met wat meer hulp links en rechts maar aan stoppen denkt hij nog niet...

Afgelopen mei, op bevrijdingsdag, maakte de fanfare tijdens het tweejaarlijkse Dauwtrappen een muzikale ochtendwandeling naar Rijsbergen. Het was, na 15 jaar lidmaatschap, voor mij de laatste keer. Als afscheid schrijf ik over het dauwtrappen, de fanfare en de liefde voor blaasmuziek.

Door: Fabian de Bont

Tromgeroffel weerkaatst tegen de gesloten rolluiken in de donkere, verlaten dorpsstraat. Het is Hemelvaartsdag, 6 uur 's ochtends. Eenentwintig muzikanten in uniform, drie rijen dik, marcheren in het ochtendgloren voorbij. Ze dragen trompetten, saxofoons en tuba's. Een grote sousafoon sluit de stoet af.

Ook ik draag een instrument: de trombone. Het koper voelt koud aan mijn handen, de wind blaast in mijn gezicht.

Vooraan loopt het slagwerk. Tromgeroffel, hard gebonk. De blaasinstrumenten volgen, de benen lopen synchroon. 'Links! Rechts! Links! Rechts!' Dan klinkt een verwaald fluitsignaal. De mondstukken gaan richting de lippen, nog een paar tellen wachten - snel even ademhalen.

De mars is ingezet. Een uur eerder stond ik in mijn slaapkamer in het ouderlijk huis, dat ik sinds enkele jaren heb verruild voor een studentenkamer. Aan mijn voeten een koffer met drie metalen sloten.

Klik. Klik. Klik.

Eerst haal ik de schuif eruit, dan de beker van het instrument. Ik draai ze in elkaar, zet het mondstuk erbovenop.

Een handeling die ik al meer dan vijftien jaar, zo sinds mijn 10de, herhaal: als ik thuis oefen, bij de repetitie van het orkest. Maar ook bij optredens: de carnavalsoptocht, vlaghijsen op Koningsdag, serenades bij vijftig jaar getrouwe stellen, het jaarlijkse grote concert: instrument uit de koffer en weer dicht.

In het West-Brabantse grensland staat de zon laag. De fanfare loopt over landwegen, langs weilanden en beekjes. Waar paarden staan wordt wat zachter gespeeld, als mensen speciaal naar buiten zijn gekomen, pauzeert de fanfare voor een serenade.

Na een pauze met koffie, thee en jenever wordt koers gezet richting eindpunt. Het fluitje klinkt weer. Het is tijd voor een nieuwe mars. Een voorbijganger op tourfiets ziet het gevolg langskomen en stopt. Hij trekt zijn mobiele telefoon, begint te filmen en lacht.

Waarom doe je het, zal die argeloze toeschouwer misschien hebben gedacht. Waarom in een uniform op straat, waarom drie, vier jaar zwoegen voordat je eindelijk dat instrument meester bent?

Welnu: de liefde voor de blaasmuziek. Allereerst is er de liefde voor het instrument: het is een verlengstuk van het lichaam, waarmee je menselijke emoties vertaalt naar muziek. En hoe langer je speelt, hoe beter je wordt, hoe bevredigender het is.

Maar de aantrekkingskracht van het orkest schuilt vooral in het samenspelen. Vergelijk het met een piano. Bij een orkest is elke muzikant één van de pianotoetsen, ze zijn onderdeel van het geheel. Het samen een prestatie leveren en dát gevoel delen, maakt het speciaal. En daarbij, als jij verbondenheid kunt creëren door het volkslied te spelen op Koningsdag, een kind gelukkig laat zijn met Sinterklaas of tijdens het dauwtrappen een voorbijganger laat lachen, als jij iemand geborgenheid kunt geven door muziek te maken, dan is dat toch fantastisch?

Na ruim drie uur wandelen en muziek maken komen we aan bij het eindcafé. De fanfare brengt nog een serenade, het lijflied van de vereniging, waarbij de leden zelfs zingen. Na de laatste strofe van het lied - 'Dit zal nooit verdwij-hij-nen, Voor Eer en Deugd!' - leggen de leden hun instrumenten weg. De geur van gebakken eieren en vers brood voert ze naar binnen.

Na het ontbijt tik ik Frank, de voorzitter op zijn schouder. Hij draait zich om, zet zijn bierglas weg. Het is nog niet voorbij, maar ik moet gaan. Hij snapt het: studie, werk, vrienden - allemaal ver weg van het dorp. Het is jammer, maar aan alles komt een eind. Ik schroef de trombone uit elkaar. Het mondstuk, de schuif, de beker: een voor een gaan ze terug in de koffer. Ik staar voor mij uit. Een fruitmachine knippert, achter mij wordt alvast de volgende ronde getapt. Glazen rinkelen, mensen lachen.

Voor de allerlaatste keer gaat de koffer dicht.

Dit jaar op een nieuw podium opent de fanfare Reik Mij De Hand bij de Paters in Meersel-Dreef. De aftrap voor een middag met muziek en bands, allemaal voor het goede doel.

Saxofoniste Nikki van Boxel is geslaagd voor haar muziek-examen A! In januari begint ze in het grote orkest. Goed bezig Nikki!

Jong geleerd is oud gedaan! Max de Graauw (4) gaat vaak mee met de fanfare en mag soms bij papa Sander op het podium meeblazen op zijn instrumentje (al prefeert hij de drums)

Tijdens de kermisinzet brengt de fanfare een serenade bij café Jansen & Jansen in casual zomertenuue.

De enorme intocht van Sinterklaas in Galder met de fanfare voorop.

Joeri van Dun in Aruba

gebleven, dus dat is voor nu ook geen optie. Maar misschien neemt hij die wel mee terug als ze met Kerstmis in Nederland zijn geweest. Op 2e Kerstdag verwachten Joeri en Margot op Meersel-Dreef in de kerk te zitten om te luisteren naar het Kerstconcert van de fanfare in de mis van 10.30 uur. Daarna praat hij tijdens de receptie met iedereen bij. Voor nu krijgen we de hartelijke groeten uit het verre Aruba van Joeri.

Joeri is in april 2015 met zijn vriendin Margot in Aruba gaan wonen vanwege zijn werk. Het gaat erg goed met hen. Ze voelen zich ondertussen helemaal thuis in Aruba. Margot heeft na maanden eindelijk haar werkvergunning verkregen en heeft nu ook werk kunnen vinden. Ze missen vrienden en familie in Nederland natuurlijk wel en Joeri dan vooral de fanfare. Joeri volgt de fanfare via Facebook. Het muziek maken is voor Joeri een gemis ook al heeft hij er feitelijk niet echt tijd voor. Daarnaast is zijn alt saxofoon in Galder gebleven

Britt van Alphen (14 jaar)

'Wat de fanfare zo leuk maakt voor mij is dat ik met veel mensen samen muziek kan maken. En er is een hele leuke sfeer bij de fanfare. Ik ben de enige van mijn vriendinnenclubje die muziek maakt, maar ze begrijpen wel dat ik hier voor gekozen heb. Ieder heeft zo haar eigen talenten. Zij hebben hun dingen en ik heb de mijne. In mijn 4e leerjaar gingen we met de klas naar de fanfare en vanaf mijn 5e leerjaar ben ik begonnen op cornet. Nu speel ik bugel. Mijn overige vrije tijd besteed ik tweemaal in de maand aan de KLJ. Wekelijks heb ik nu op donderdag mijn repetitie en ga ik om 21.00 uur als de pauze begint naar huis. Ik verheug me op het concert om te laten horen waar we al die tijd op hebben geoefend. Tegen andere jongeren zou ik zeggen: "Kom muziek maken!" Het is anders dan het schoolleven. Het is gezellig, je bent gewoon meer met elkaar verbonden door de muziek. Ik zie het mezelf nog jaren doen. Het is goed te combineren met mijn school op het VTI Spijker in Hoogstraten'.

Op straat oefent de fanfare de nieuwe opstelling. Slagwerk in het midden, zwaar koper naar voren en trompetten en bugels achteraan. Op deze manier gaat de melodie over het orkest heen waardoor het geluid meer als één geheel wordt gebracht.

Ook dit jaar was de Ceciliamis een groot succes. In een afgeladen kerk in Meersel-Dreef bracht de fanfare een prachtig muzikaal eerbetoon aan de heilige Cecilia.

De fanfare begeleidt de leerlingen van basisschool 't Dreefke in Meersel-Dreef bij hun liedjes die ze brachten voor de musical die de hele school eens in de zoveel jaar geeft voor alle ouders, vrienden en familie van de kinderen.

Dit jaar vier jubilarissen die onderscheiden werden door voorzitter Frank Roelands (l) en de afgevaardigde van VLAMO (achter). V.r.n.l. Ashley Peeters-Verschueren 15 jaar lid, Renske Roelands 15 jaar lid, Toon Verleye 35 jaar lid en natuurlijk Jaak Snijders 60 jaar lid.

Jenske en Marco hebben elkaar leren kennen in 2013 tijdens het Meezingconcert waar Marco als gastmuzikant op basgitaar meedeed. Daarvoor kenden ze elkaar helemaal niet. Tijdens de repetities bloeide er al wat op en na het concert gingen ze met de jonge muzikanten-groep stappen en werden ze verliefd op elkaar.

Marco kwam in het jaar daarna meerdere keren terug als gastmuzikant op cornet. Toen werd gezegd: *"Als je toch al zo vaak meedoet, kun je net zo goed lid worden"*. Ze zijn gaan samenwonen in 2014 en betrokken een appartement in Meerle. In 2015 kochten ze een mooie, rustig gelegen woning in Meerle waar ze heel blij mee zijn. Het staat mooi tussen de twee ouderlijke huizen van Meersel-Dreef en Ulicoten in. Ieder jaar gebeurde er dus wel iets bijzonders, want op 24 oktober 2016 werd hun dochtertje Lise geboren. Ze konden het zich tevoren niet voorstellen hoe het zou zijn met een kindje. Ze zijn het volledig eens met elkaar: *"Het is een ongelooflijk gevoel wat nauwelijks te omschrijven is, zo mooi, echt"*. Lise maakt een kreunend geluidje ter bevestiging.

Jenske heeft bachelor orthopedagogie (SPH in Nederland) gestudeerd en werkt 28 uur per week bij Amarant in Rijsbergen als persoonlijk begeleider op een groep van kinderen en jongeren. Elke dag is daar anders, intensief, pittig, maar heel afwisselend. Dat maakt het leuk. Jenske wil na haar zwangerschapsverlof weer terug aan het werk gaan. Dat kan ook omdat beide oma's en opa's 2 dagen oppas voor hun rekening nemen. Het steunsysteem is goed aan beide kanten, dus ze gaat er voor. Marco is kraanmachinist bij Hendrickx Grondwerken in Molenschot. Hij werkt door heel Nederland en België. Weet weliswaar nooit hoe laat hij thuis is, maar wel dát hij iedere avond thuis is. Zodra ze oppas hebben kunnen regelen zijn ze weer present op de repetitie op donderdagavond. Dat is pure ontspanning voor beiden. In hun familie- en vriendenkring hebben zich al twee enthousiaste kandidaten gemeld, Loes Bastiaansen en Kirsty Van Gorp.

Lise, straks een van de nieuwe generatie fanfareleden? Ja, hopelijk wel, zo is het bij ons ook gegaan. Ik ging altijd mee als kind zegt Jenske. Het was niet *"word ik lid van de fanfare"* maar eerder *"wanneer"* lacht ze vrolijk. Het was heel normaal. Je groeide erin mee met opa, ouders en andere familieleden en vrienden. De vraag is straks wat spreekt Lise het meest aan? De brassband in Ulicoten waar Marco ook lid van is of de fanfare Voor Eer en Deugd? Bij Jenske weegt de uitstekende opleiding in Meersel-Dreef door als punt ter overweging. *"Misschien kan ze het combineren"*, lacht Marco.

Toon Verleye

Toen ik tijdens een open-deur van een hengelsportzaak een Hobie viskajak zag, was ik direct geïnteresseerd. Na een proefvaartje op het kanaal in Brecht was ik verkocht. Ik vis al bijna heel mijn leven, maar met een viskajak krijg je veel extra's. Je hoeft je niet te beperken tot de platgelopen visplekjes. Je laat je kajak in het water en je kunt overal vissen. Je hebt geen last van bomen, riet, waterplanten tussen je hengel en de vis. Je kunt vissen in iemands achtertuin, onder bruggen, in havens, langs natuurgebieden, enzovoort, geweldig gewoon. Corné (mijn vismaat) en ik, vissen nu op de Mark van de grens tot in Zevenbergen, de Rode Vaart, het Markkanaal, in de havens van Breda en enkele keren in de Steenbergse Vliet. Vangen we niets, dan is het ook zo en hadden we toch een geweldige dag op het water, dicht bij de vissen en in de natuur. Plus je bent heel de dag in beweging. Nee, niet met roeispanten of een peddel maar met een soort trapsysteem, zodoende heb je je handen vrij om te vissen. En dat is fijn, we vangen meer roofvis dan we ooit gedaan hebben. Zalig toch...

Partricia Jansen en Adriaan Martens

Onze hobby is, naast muziek maken in de fanfare, actief zijn met onze Feya en Eysse, twee Friese Stabij honden. Een oud Hollands hondenras wat vroeger werd gebruikt om mollen te vangen, karren te trekken en als erfbewaking rond boerderijen. In 2011 heeft Feya een nestje gekregen en daaruit hebben we Eysse (een reu) gehouden. Moeder Feya is nu 9 en zoon Eysse is 5 jaar oud. De honden zijn erg baas gericht en willen heel graag opdrachten uitvoeren. Zo kan onze Feya erg goed spullen apporteren, op commando brengt ze je schoenen of sloffen en haalt zelfs de printjes die uit de printer komen! Ook speuren met de hond is erg leuk, dit hebben we geleerd op cursussen via de stabij-vereniging. We vinden het heerlijk om te wandelen op de Strijbeekse heide of bij de Pannenhoeve in Rijsbergen. Regelmatig gaan we ook naar de Drunense duinen of het strand. Zelfs op vakantie naar Noorwegen gaan de honden met ons mee. Dat vinden ze helemaal geweldig! Lekker wandelen in de bergen en rollen of spelen in de eeuwige sneeuw. Ook doen we met de honden mee aan een 'kampioenschapsmatch' (een soort keuring), waarbij ze al meerdere malen de eerste prijs hebben verdiend. Dan zijn wij als baasjes natuurlijk supertrots op onze mooie, maar vooral superlieve honden!

Frank Roelands

Mensen vragen mij wel eens waar ik toch de tijd vandaan haal. Maar voor leuke dingen vind ik altijd tijd. Zo ook voor het bierbrouwen. Via een advertentie in de krant zag ik dat er een cursus bierbrouwen werd gegeven in het SKAC in Chaam. Altijd gedacht, dat ga ik eens een keer doen. Mijn badmintonmaten Henk van Hooijdonk en André de Hoon vonden het ook meteen een leuk idee. Dus samen op cursus. Daarna zijn we met kleine middelen gestart en hebben we onze kennis in de praktijk omgezet. Van lieverlee hebben we steeds verder uitgebreid. We houden alle drie van een lekker glas bier. Wat is er dan leuker dan het zelf te brouwen? We brouwen vijf soorten bier die we op de fles doen. De Gevangen liefde, Galders bokbier (mijn favoriet), Galders blond, Galders Weiss en de Diuntenaar. We hadden ook de Straffe donder, maar die is straf (11%) en erg zoet. Daar moet je van houden. Op dit moment zit deze niet in het assortiment. We brouwen 5 á 6 keer per jaar met een productie van circa 1.000 liter per jaar. We drinken dat zelf op en we staan 2x per jaar op een evenement. De 1e zondag van juni op de voorjaarsmarkt in Galder en op het bierfestival in Breda. Daarmee is het bier ook ieder jaar op. Het meeste plezier hebben we van mensen die ons bier proeven en zeggen: "Mmm... dat is een lekker biertje!"

Quality Time

door Marleen Kox

"En dan moet ik nog een column schrijven", zuchtte Toon. Een column? Da's toch tof? Dat zou ik wel zien zitten! Op die manier dacht ik Toon wat moed in te spreken. Dat had ik dus niet moeten zeggen! Prima Marleen, dat jij dat wilt doen. Prompt kreeg ik een paar exemplaren van vorige edities in mijn handen gestopt. Dan had ik een voorbeeld om wat inspiratie op te doen. Aan Nelly, die het over belangrijke waarden heeft zoals vertrouwen en kracht en samenwerken, kan ik nooit tippen. Dat gaat me nooit lukken. Waar moet ik het in godsnaam over hebben? Toon mompelde iets van schrijf dan wat over "partner van..." We zijn enkele avonden verder. En dan moet ik nog een column schrijven... In één van die vorige edities stond een interview met een aantal 'partners van...' Toch maar eens even doorgelezen. Allemaal positieve geluiden en de meeste helpen ook nog eens op de achtergrond mee. Ik weet niet of ik dat van mezelf kan zeggen. Positief wel! Zeker nu Toon tuba speelt. Dat klinkt toch iets zachter in huis dan een bugel. Maar helpen op de achtergrond? Ik kan niet direct iets bedenken. Als de vrijheid die ik Toon geef om zijn hobby te beoefenen meetelt, dan heeft hij niet te klagen denk ik. Zeker niet nu ik zijn column schrijf.

Elk jaar mogen de partners mee naar het teerfeest. De hoogmis van de fanfare vindt Toon. Een vanzelfsprekendheid dat je meegaat. Je vergezelt je fanfarepartner mee naar het teerfeest waar je hem vervolgens nauwelijks ziet. Er moet gebabbeld worden met die en met gene en gedronken en gelachen en gegeten met die andere. Je bent elkaar voortdurend kwijt die dag. Je kan dan ternauwernood van quality time* spreken. Ik zie dan vooral een zaterdag voorbij gaan dat ik alleen thuis ben en me, met de kentje, in de zetel zou kunnen nestelen om te bingewatchen* naar desperate housewives*. Stiekem ga ik er van uit dat het teerfeest eigenlijk een beetje als smeergeld dient. We mogen mee als we onze fanfarepartners gedurende het fanfarejaar hun ding maar laten doen. Dit jaar kijk ik wel uit naar het teerfeest. Als Toon met die en gene en de andere bezig is, ga ik afspreken met de andere Desperate Housewives wanneer we eindelijk eens gaan bingewatchen. Ook desperate husbands* zijn welkom. Er moet toch iemand de wijn uitschenken!

Marl1 Kox

Trotse partner van Toon Verleye

*quality time: tijd die je bewust samen met je partner doorbrengt.

*bingewatchen: het kijken op tv van heleboel afleveringen van een serie achter elkaar.

*desperate housewives: is een serie op tv en betekent wanhopige huisvrouwen.

*desperate husband: betekent wanhopige echtgenoot. Bestaat hier trouwens al een serie van?

- KLEIN GENOEG OM OVERAL TE PLAATSEN WAAR JE MAAR GROOTS HEOS GELUID WILT
- SPEELT HOGE RESOLUTIE AUDIO AF
- STREAM MUZIEK DRAADLOOS NAAR ÉÉN OF MEERDERE HEOS LUIDSPREKERS VIA WI-FI OF BLUETOOTH.
- STREAM MUZIEK VANAF:
 - ONLINE MUZIEKDIENTEN, ZOALS: SPOTIFY, DEEZER, TIDAL, SOUNDCLOUD OF NAPSTER
 - MUZIEK OPGESLAGEN OP JE SMARTPHONE OF TABLET (IOS, ANDROID OF KINDLE FIRE)
 - APPARATEN (DRAADLOOS) VERBONDEN MET JE THUISNETWERK ZOALS NAS-DRIVES EN COMPUTERS
 - BRONNEN VERBONDEN MET DE HEOS SPEAKER VIA BLUETOOTH
 - BRONNEN AANGESLOTEN OP DE HEOS SPEAKER VIA DE USB- OF AUX-INGANG
- DE HEOS 3 BESCHIKT OVER EEN ETHERNET-INGANG VOOR BEDRADE AANSLUITING OP JE THUISNETWERK
- MOGELIJKHEID TOT HET HANDMATIG INSTELLEN VAN BASS EN TREBLE INSTELLINGEN
- VOLUME EN MUTE KNOPPEN VOORZIEN OP DE HEOS SPEAKER

zaterdag 28 januari 2017
'Bij de Paters' op Meersel-Dreef

Redactie:

Nelly de Graauw-Roelands
Toon Verleye
Fabian de Bont
Ashley Peeters - Verschuere
Arjo Riemslag
Sander de Graauw

Wilt u meer weten over de fanfare 'Voor Eer en Deugd'? U kunt ons altijd bellen op één van de volgende telefoonnummers:

0031 (0)76-5961806 (NL) Frank Roelands